

IV.

B e t æ n k n i n g

Forslag til Lov om Eigsyn.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 14de Januar 1870.)

Udvalget, som ganske samstemmer med Regjeringen i, at det maa ansees hensigtsmæssigt, at der udkommer en ny Lov angaaende Eigsyn, i det Væsentlige af det ved det foreliggende Lovudkast i Forslag bragte Indhold, finder sig kun foranlediget til at fremsætte følgende Bemærkninger ved enkelte af de forelaaede Lovbestemmelser.

Eigesaa rigtigt som det identvis vil være at forbyde, at noget Eigt, inden det er blevet underkastet Eigsyn, undergives en længere Transport, end der efter Omstændighederne vil være uundgaelig fornødent, ligesaa umuligt turde det være at give en almindelig, for alle Tilfælde passende Regel om en bestemt Afstand eller Grændse, der ved en saadan Transport aldrig skulde kunne overskrides, og navnlig turde det ikke kunne nægtes, at der, om end undtagelsesviis, vil kunne møde Tilfælde, hvor et absolut Forbud mod at føre Eiget over Communegrændsen ikke fornødtviis vil kunne kræves overholdt. Udvalget skulde derfor mene, at der istedetfor Bestemmelsen i § 1 om, at Eiget ikke maa føres bort fra Kommunen, helst maatte sættes en i Udtrykt, der tillod en større Hensyntagen til det enkelte Tilfældes Bestaafenhed, affattet Forskrift Udvalgenes Betænkninger. Ordrenl. Saml. 1869-70.

om, at langveis Transporter af Eiget burde undgaaes. Videre skulde Udvalget holde for, at der til den Bestemmelse i § 1, at Eiget af en pludselig Ufød ikke maa hensættes paa affides Sted uden stadigt Tilsyn, passende kunde tilføies, at det heller ikke maa anbringes i et Locale, hvor Frost kunde indtrænge. At foreskrive, at der for den Deel af en Kjøbstads Markfjorder, der ligger over $\frac{1}{4}$ Meil fra Byen skal udnævnes særegne Eighnsmænd og Hjælpelighnsmænd, vil formeentligen, selv om en saadan Forskrift lader sig udføre, hvad neppe er sikkert allevegne vil være Tilfældet, efter de locale Forhold paa de fleste Steder være saare lidet hensigtsmæssigt, og det turde være at foretrække, at Lægernes Forpligtelse til at foretage Eigsyn udstrækkes til at gjælde ogsaa den heromielte Deel af Kjøbstadterritorierne, kun at det paalægges Kommunen, hvis ikke anden Overenskomst kan træffes, at yde fri Befordring, naar saaledes en længere Veilængde end $\frac{1}{4}$ Meil fra Byen skal tilbagelægges. Bestemmelsen i Slutningen af § 3 angaaende Eigsynet over dødsbødte Børn er forekommen Udvalget mindre heldigt affattet. Udvalget vilde finde det bedre, at der gaves den almindelige Forskrift, at saadant Eigt